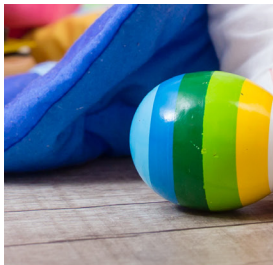

2019
2020

VIRKELIGHEDENS DAGTILBUD

- en danmarkshistorie

100% lavet af frivillige fra
Forældrebevægelsen #HvorErDerEnVoksen i
de sene nattetimer, når børnene var lagt i seng

Forord

Denne udgivelse er lavet af frivillige forældre fra Forældrebevægelsen #HvorErDerEnVoksen i de sene aften-og nattetimer, hvor børnene sover, hverdagen vakler, og vi prøver at holde bekymringerne for døren. Uden de mange tilsendte hverdagsoplevelser fra forældre i hele landet, var det aldrig lykket - specielt tak til jer! Dokumentationen af jeres børns virkelighed i dagtilbud er alt-afgørende. At I tillidsfuldt deler disse vidnesbyrd af et kollektivt omsorgssvigt, er beundringsværdigt. Det kræver et utroligt mod at stå frem og udstille disse beklagelige situationer, som vi desværre også er medskyldige i. Vi forældre afleverer hver dag vores børn til Danmarks daginstitutioner for at drage på arbejde - for at betale skat - for at bidrage til samfundet og leve op til samfunds-kontrakten i vores velfærdssamfund.

Hvorfor?

Forældrebevægelsen opstod, som en steppeild, i marts 2019 og 6. April blev første demonstration afholdt med et overflod af demonstranter i over 57 forskellige byer! Gnisten der tændte aktivist-ilden var bl.a. modstridende oplevelser af, hvad daværende minister hævdede var daginstitutionernes status quo kontra dét vi forældre dagligt var vidne til i hverdagen. En bristet virkelighedsforståelse, som vi stadig kæmper med at synliggøre. Ekspertene har råbt 'massivt omsorgssvigt af vores børn' i mange år.

Før forældrebevægelsen, løb vi forældre rundt i hamsterhjulet med en illusion om, at vores børn havde det nogenlunde. Men vi er blevet klogere. Vi har gennem mange år vist blind tillid og indordnet os de urimelige vilkår for både pædagogisk personale og dermed også vores børn. Og det sidste halvandet år har frivillige kræfter på tværs af Danmark brugt uanet mængde af timer på alle mulige og umulige tidspunkter af døgnet - timer, der kunne være brugt på vores børn - for at få jer politikere til at indse, at ændringerne SKAL ske. Nu. Og ikke først om 5 år.

Hvem er vi?

Vi er helt almindelige madpakkesmørende hverdagsforældre, som har én ting til fælles; Vi kræver at Danmark sætter en standard. Giver børn i dagtilbud rettigheder. Rettigheder til voksenkontakt. Med andre ord, at I politikere indfører lovbundne minimumsnormeringer i børnehøjde for alle børn - på institutionsniveau.

Hvordan?

Pengene skal ud til børnene i form af pædagogisk personale. Ingen papirnormeringer. Reelle normeringer. Kun personale, som varetager omsorgsarbejdet skal tælle med i normeringen. Den daglige leder, vikaren, den langtidssygemeldte, de studerende og køkkenpersonale skal IKKE tælle med! Det kan godt lade sig gøre at skabe gennemsigtighed for normeringer helt nede på institutionsplan. Omsættertabellen fra Fredensborg kommune er et eksempel på en mere retvisende model end den nuværende fra Danmarks Statistik. Den er nem at anvende for alle institutioner - og den findes på de sidste sider i hæftet her.

Tilliden er væk

Samfundskontrakten er for længst brudt. Velfærdsstaten har spillet fallit og børnene er taberne. Danmark er et fattigt land at være daginstitutionsbarn i lige nu - på trods af, at pædagogisk personale knokler til det yderste.

Den stærke, gule forældre hær accepterer ikke kompromiser eller halve løsninger, som ikke kan mærkes af børnene. Hver dag i et barns liv tæller - imens de voksne snakker. Samlingen her viser, hvad der sker i børnehøjde, når normeringer er uforsvarlige - situationer der sker lige nu! Virkelighedens dagtilbud er endnu et forsøg på at råbe jer politikere op og dermed give ALLE de mindste børn en stemme - også de ufødte børn!

Hæftet er et udpluk af hverdagshistorier fra de danske dagtilbud. 2. oplag med fortællinger fra alle 98 kommuner udgives senere.

Kære folkevalgte politikere

Tag dig 10 minutter til at læse dette stykke danmarkshistorie, der aldrig skulle være skrevet. Mens du læser fortællingerne, beder vi dig samtidigt om at have i mente, at lignende situationer sker lige nu rundt omkring i de danske dagtilbud.

- Forældrebevægelsen #HvorErDerEnVoksen

Egedal

Der' no'en, der grædeeeeer!!" Det har vi grinet ret meget af herhjemme. Fra da min søns små tvillingsøstre var helt nyfødte, har han råbt "Der' no'en, der græder" efter mig og hans far som den mest naturlige ting i verden, når en af pigerne græd.

Vi har grinet meget af det, fordi det lød så sødt. Men i virkeligheden er det faktisk slet ikke noget at grine af. For hvor har han det fra? Han har det fra børnehaven.

I børnehaven er der ikke voksne nok til at opdage, når børnene græder. Så børnene er helt vant til at kalde på de voksne, når en kammerat er kommet galt af sted, savner sin mor, er blevet slået, drillet eller bare er ked af det.

Udover at jeg synes, det er fuldstændig fantastisk menneskelig adfærd, at børnene tager sig af hinanden på den måde, så synes jeg, det er decideret skrækkeligt, at det er nødvendigt. Hvornår blev det sådan, at børn har ansvar for børn i børnehaven?

Hvornår blev det sådan, at en 3-årig kan svare "mig selv", når jeg spørger ham, hvem der trøstede ham, da han slog sit knæ på legepladsen? Hvornår blev det sådan, at ingen voksne ved, hvorfor ens barn har størknet næseblod, når man henter det?

For der er ikke engang altid nok voksne til at reagere, når de andre børn råber "Der' no'en, der græder", og det er fandme bare super trist.

Min søns voksne i børnehaven er fuldstændigt fantastiske, og jeg holder på, at de udover vores familie er dem her i verden, der vil min søn det allerbedste, ingen tvivl om det. Der er bare ikke nok af dem. Hvad skal vi gøre? Der' no'en, der græder. Og det er mig.

Helle Marie K.

Odense

En dag hentede jeg Mille i børnehaven. Hun sad alene på en bænk og græd. Hun havde tisset i bukserne. Hendes 2 bedste venner var gået hjem sammen. Hun følte sig alene og forladt. De voksne havde forsøgt med trøst, men var blevet optaget af de andre børn- de er så få. På det tidspunkt var Mille lige startet i børnehaven. Hun var knap 3 år. For nylig oplevede jeg igen, at hun sad og græd stille. Ved siden af Mille sad en af hendes veninder. Det var eftermiddag og der var 2 voksne til rigtig mange børnehavenbørn. Mille var brandvarm af feberdet havde ingen opdaget- på nær hendes veninde på 4 år, som bekymret fulgte med i garderoben og spurgte, "er Mille okay?". Jeg tænkte bedrøvet, at Mille måske har opgivet at sige noget til de voksne, fordi hun kan se de har travlt og så er vant til ikke at blive hørt.

Stine K.

På grund af mangel på personale, var der i en lang periode ingen voksen til at kunne gå med børnene på toilettet i min søns børnehave. Flere gange da jeg hentede tidligt, så jeg børn gå ud fra toilettet med lort i røven, uden bukser på og endnu flere der aldrig vaskede hænder. Min søn havde diarré i tre uger før jeg kunne bekræfte at det var hygiejnen og forholdene i børnehaven, der var skyld i det, fordi hans afføring blev mere normal igen i weekenderne. Personalet var så kede af det. Ledelsen sagde at desværre var økonomien bare sådan. Situationen er heldigvis bedre nu.

Kathrine

”Personalet var så kede af det. Ledelsen sagde at desværre var økonomien bare sådan.”

”DET HER ER IKKE OKAY”

Jeg har en klump i halsen og en knude i maven i dag. Min søn går i en fantastisk børnehave med dygtige og kærlige pædagoger og medhjælpere. Her til morgen var der kun én pædagog til stede, da vi skulle aflevere - som så ofte før - forskellen var bare, at der i dag var et barn som koksede. Det skal der være plads til. At et barn kokser. For børn kokser indimellem. Pædagogen tog sig også af barnet. Men hvad med alle de andre børn? De forandrede sig imens. Blev stille. Gik ind i sig selv. Tilpassede sig. Også min søn - selvom jeg var der. Han har altid brug for et knæ, når han skal afleveres - det kunne han ikke få i dag - og det var som om, at han godt vidste det. De andre børn blev usikre og virkede trykkede. Det er ikke barnets skyld. Det er ikke pædagogens skyld. Det er ikke børnehavens skyld. Men hvordan kan vi dog leve med, at der i visse perioder kun er én voksen til stede? Der bør - udover minimumsnormeringer - være et krav om, at der på alle tidspunkter er to voksne. Der var mange børn her til morgen. De blev afleveret løbende, i den tid jeg var der. 10-12 stykker måske. Jeg mistede selv overblikket. Og. Hvad hvis to børn var kokset? Eller hvad hvis et andet barn var kommet til skade? Hvad hvis pædagogen faldt om? Jeg er rystet, ked af det og frustreret. Ikke fordi jeg ikke vidste alt det her i forvejen, men fordi jeg pludselig oplevede det - og fik en knude i maven, ligesom børnene måske fik. Det her er ikke okay. Det kan vi ikke byde børn.

Maria J.

Frederikssund

Det er fredag og klokken er 15:30. Jeg henter min datter på 2,5 år i børnehave. Du læste rigtigt - hun blev sendt i børnehave, allerede da hun var 2 år og 4 mdr. Jeg henter min datter og haster i svømmehallen, da vi skal til svømning. Jeg hjælper hende af med tøjet og ser hendes ble. Det er den ble hendes far gav hende på om morgenen kl. 6:30, da hun kom ind til os og bad om at blive skiftet, fordi hun havde lavet stort. Jeg véd at det var bleen hjemmefra, da vi har skiftet ble størrelse og vi i børnehaven stadig har den gamle blestørrelse liggende. Hun var ikke glemmt at blive skiftet én gang den dag. De havde glemmt at skifte hende to gange, da proceduren er at de bliver skiftet både før og efter lur. Jeg VÉD det ikke er sløseri eller af uvilje at mit barn har gået med den samme ble fra 6:30-15:30, men jeg véd at sådanne fejl sker i en travl hverdag, hvor ressourcerne sendes rundt i huset. Nogen tror at andre har gjort det de skulle, men de er måske blevet hijacked til andre opgaver. Men det græder i mig at vide, at det er overgået min lille mus, som i øvrigt er blevet smidt ALT for tidligt afsted i børnehave - pga. mangel på vuggestuepladser.

Maja S.

” SÅ LÆNGE POLITIKERNE BRUGER DANMARKS STATISTIKS NORMERINGSTAL, VIL VIRKELIGHEDEN PÅ STUERNE ALDRIG STEMME OVERENS. FORÆLDRENE KRÆVER GENNEMSIGTIGHED! ”

- MARIE BLØND, TALSPERSON #HVORERDERENVOKSEN

København

”I min datters vuggestue var der en periode, hvor skemaet var sammensat sådan, at der torsdag eftermiddag kun var en pædagogmedhjælper på stuen - som den eneste voksen overhovedet. Man forsvarede det med, at der var to voksne på nabostuen, som pædagogmedhjælperen kunne kalde på, hvis der skete noget. Så hun skulle have assistance, med det resultat, at der så kun var én voksen på den anden stue i mellemtiden.

Der gik 12 børn på hver stue, så det var et noget andet billede, der mødte én, når man hentede, end det, som socialministeren tegner med Danmarks statistik i hånden.”

Trine F.

Jeg henter min dreng fra vuggestuen forleden dag. Jeg undrer mig over at han har en meget tung tisseble på da han ikke bruger ble længere og har ikke gjort det i nogle måneder. Jeg spørger stuepædagogen. Hun siger meget ærligt at hun har været alene med 7 vuggestuebørn og derfor ikke har kunnet tilbyde min søn at hjælpe ham på toilettet.

Jeg går derfra med rigtig dårlig smag i munden og faktisk er jeg vred. Ikke vred på personalet, jeg ved de gør en kæmpe indsats, men på de elendige forhold jeg dagligt oplever.

Trine B.

”Hun siger meget ærligt at hun har været alene med 7 vuggestuebørn”

”2 VOKSNE TIL 60 BØRNEHAVEBØRN”

Derhjemme fortæller hun, at hun er blevet slået - igen i dag. Hun fortæller, at de voksne sagde pyt, den anden sagde ikke undskyld og i hendes verden er den konflikt ikke løst. Hun er stadig ked af det, flere timer efter det er sket. Og det giver mening! 2 voksne til 60 børnehavebørn på legepladsen - hvordan skulle de dog kunne nå at løse alle konflikter?! Hvordan skal de finde overskuddet til det? Og hvordan skal de kunne se hvad der sker i alle kroge? Det er en stor legeplads.

Jeg når så langt ud i min frustration, at jeg fortæller vores datter, at hvis hun bliver slået igen, så slår hun igen og løber sin vej. Men vores søde datter fortæller mig at det ikke er nogen god idé, for så slår de jo også bare igen for hun kan ikke løbe særlig hurtigt. Klumpen i min hals er tilbage.

Jeg er skræmt over at jeg giver vores datter det råd, min tillid til børnehaven er væk. Og jeg VED at det er dygtige kompetente voksne - de er bare pressede til det yderste af hvad de kan klare. De kæmper med stresssygemeldinger, opsigelser og dårlig økonomi.

Hun græder hver aften ulykkeligt og kan ikke sætte ord på hvorfor. Hun kan ikke længere falde i søvn alene, for hun er bange og ked af det. Hun spørger allerede om aftenen om hun skal i børnehave i morgen og fortæller at hun ikke vil. Hele familien er berørte, vi føler os magtesløse og det smadrer os at se vores datter kæmpe så hårdt, så tidligt i livet.

Anonym mor

I går da jeg skulle aflevere min datter i vuggestue, i Næstved kommune (klokken 8.30 - ikke ydertime), mødte jeg en mor i døren som var på vej hjem med 2 børn - hendes datter og hendes niece. Søsteren havde ringet tidlig morgen og grædt pga. situationen ved aflevering. Moren fortæller at der i dag kun er 2 pædagoger til begge stuer (12-14 på hver stue), og at hun derfor vil tage de 2 med hjem. Jeg er på barsel, og har på forhånd besluttet mig for at tage min datter med hjem. Det hører desværre ikke til sjældenhederne at jeg vurderer at det er bedst hun kommer med hjem igen. Jeg vil dog lige ind og sige hej og vurdere situationen selv. Jeg går ind, og ser at stu-

**9061 BAMSER PÅ CHRISTIANSBORG
FRA 82 BYER FORDELT PÅ 42 KOMMUNER**

**6829 BAMSER PÅ LOKALE RÅDHUSE
+140.000 VISNINGER AF LIVE DEMO**

erne er tomme. Alle børnene er udenfor på vuggestuens lille aflukkede areal - for bedre overblik tænker jeg. Jeg får øjenkontakt med en pædagog, og inden hun når at sige hej, fortæller jeg at jeg tager min pige med hjem igen.. et lettet "tak!" efterfulgt af "vi må jo ikke bede jer om at tage jeres børn med hjem igen, men det her er ikke forsvarligt" fik hun sagt i farten på vej over til et barn der skulle trøstes. Min datter gik i gang med at lege med "slænget" så jeg besluttede mig for at blive der så længe baby i autostolen var ok med det - så kunne jeg i det mindste fungere som et ekstra sæt øjne. På et tidspunkt (i 10-15 minutter) stod jeg alene med en flok på 8 vuggestuebørn. Ikke fordi pædagogerne vidste at jeg var der til at holde øje, men fordi der både var bleer der skulle skiftes, nogen der skulle puttes, nogen der skulle trøstes osv. Efter en times tid, tog jeg min datter med hjem. Inden jeg gik, talte jeg børnene - 15 børn. Det er 7,5 barn pr voksen.

Cathrine D.

”Det kan vi hverken byde
børn eller voksne”

Guldborgsund

Min søn er 3,6 år og mistænkes for at ligge på autismespektret. Han har egentlig brug for tættere kontakt til voksne, men det er der ikke mulighed for, før hans udredning er færdig, hvor man så kan bevillige ham en plads i minigruppen, da det koster mere.

De er 3 voksne til 22 børn på min søns stue i midttimerne. I ydertimerne, hvor jeg pga. mit arbejde, afleverer og også henter, der er de 2 voksne til ca 15-20 børn i børnehaven og 2 voksne til 10-15 børn i vuggestuen.

Den ene dag jeg kom for at hente min søn, møder jeg 1 voksen i garderoben som snakker med en oprørt forælder. Jeg går ud på legepladsen hvor jeg finder knægten legende alene i sandkassen. Andre børn er spredt ud på hele legepladsen, men der er ikke én eneste voksen at se udenfor. Ikke én eneste som kan tage sig af børnene hvis der sker dem noget.

På vej igennem garderoben igen for at komme hjem, møder jeg 2 voksne som jeg overhører et par udvekslende ord imellem:

C (voksen), "Det tog godt nok lang tid at vende den situation."

S (studerende i praktik), "Ja det må du altså undskylde, men jeg blev altså nødt til at gå på toilettet."

Det burde ikke være nødvendigt at skulle undskylde for at gå på wc, fordi der ikke er nok voksne til at holde øje med børnene. Det kan vi ikke byde hverken børn eller voksne.

Laura A.

Køge

En kold dag skulle jeg aflevere min datter i vuggestuen. Jeg møder en ny vikar på institutionens legeplads, som er sammen med 5 grædende vuggestuebørn. Vikaren stikker hovedet ind ad døren og kalder efter en anden voksen, men bliver ikke hørt!

Vi siger godmorgen, og fortsætter. Jeg afleverer min datter og sidder inde på stuen i 10-15 minutter. Jeg siger farvel til min datter og går ud ad døren. Jeg ser de fem småbørn - alle under 2 år - grædende med røde hænder og deres små ansigter smurt ind i snot. De står og kigger på vikaren, mens vikaren kigger på dem og ikke ved hvad hun skal stille op. Da hun får øje på mig, bliver hun endnu mere stresset, og prøver febrilsk at få børnene til at holde op med at græde. Hun kigger på mig igen og jeg giver hende et smil for at give hende ro på. Hun bliver helt rød i hovedet, sætter sine hænder til munden, begynder med at græde og siger: "jeg ved ikke hvad jeg skal gøre, jeg har stået med dem i over 25 min. og der er ikke kommet en anden voksen. Hvad skal jeg gøre? de græder alle sammen." Jeg giver hende en lille krammer og siger til hende at hun skal holde op med at græde foran børnene, og beder hende om at tage børnene ind. Så holder jeg døren for hende indtil hun får taget alle børnene ind i varmen! Jeg var helt knust over det jeg så, og lige siden har jeg været bekymret for min datter og har på ingen måde lyst til at aflevere hende. Især fordi jeg ofte får at vide, at min datter føler sig utryk og derfor skal vi have hendes tæppe med hjemmefra, så hun kan falde i søvn. Min datter er lige fyldt 2 år, og er så dygtig og selvstændig herhjemme, men nede i vuggestuen, er hun utryk! Vores hjerte bliver knust ved hver aflevering og vores bekymringer bliver større fra dag til dag!

Yara A.

”Vores hjerte bliver knust ved hver aflevering og vores bekymringer bliver større fra dag til dag”

Esbjerg

På min søns stue er der 25 børn i alderen 3-4 år. Der er 2 voksne - en pædagog og en medhjælper. Hver mandag er pædagogen alene fra kl 12. Hver onsdag er medhjælperen alene fra kl 12. Hver mandag morgen er medhjælperen alene indtil 9.15. Hver onsdag morgen er pædagogen alene indtil 9.15.

I onsdags hentede jeg 13.45. Alle børn var våde, da de blev overraskede af regnvejr på legepladsen. Der var 23 børn den dag. Jeg hjalp medhjælperen med børnenes tøj, og sorterede børn i to grupper. Dem der havde tisset i bukserne eller havde lavet i bleen, og dem der kunne gå på stuen (alene). Der var 6 børn der skulle have ren ble på. Jeg forlod børnehaven, selvom jeg vidste at børnene skulle være alene på stuen, imens medhjælperen skiftede 6 bleer.

Gruppen vokser sandsynligvis til ca 30 børn inden april hvor dem på 4 år skal i Storegruppe. I den gruppe er der også kun 2 voksne.

Helle R.

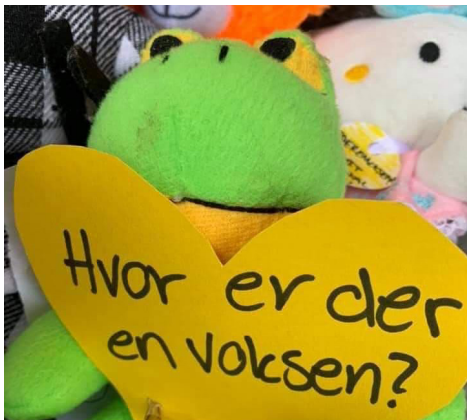

København

”BØRNENE ER DA TIT ALENE PÅ STUERNE”

Min søn er netop startet i børnehaven, en nyåbnet kæmpestor institution, og det tegner desværre ikke godt. En ung, nyuddannet og nyansat pædagog står i denne uge alene med ansvaret for 11 børn på en ny stue, hvoraf 5 børn er ved at blive indkørt. En medhjælper fra en anden stue hjælper lidt til, men ellers er han alene. Jeg er ikke tryk ved, at min søn skal sove lur der, for ”opsynet” klares med en babyalarm, som den stakels pædagog skal tage sig af, samtidig med, at han har ansvaret for de andre børn på en legeplads et godt stykke fra stuen. Ydermere oplevede jeg i dag, at en stor gruppe 3-årige sad helt alene i et lokale, og jeg greb derfor fat i en ung medhjælper, der i forsvar og med forurettelse over, at jeg blandede mig, udtalte, at ”børnene da tit var alene på stuerne”. Lederen er på studietur til Italien for at få pædagogisk inspiration (!), så der var ingen at henvende sig til. Det er under al kritik, og jeg har tænkt mig at klage til lederen og evt forvaltningen snarest. Er der andre, der har henvendt sig til forvaltningen ifbm. dårlige normeringer?

Kristine J.

Frederikshavn

De er 2 pædagoger og 1 pædagogmedhjælper til 16 vuggestuebørn hvoraf 4 børn lige er startet. Jeg har ondt i maven over at aflevere ham, men har ikke andre muligheder.

Jeg har forsøgt at beskrive mine følelser i et lille digt:

Mit livs mareridt

Har grædt i over 14 dage
der er ikke meget barsel tilbage.

Min søn skal sammen med 15 andre være
med kun 3 voksne, det er ikke til at bære.

Både han og jeg føler savn
ville ønske vi ikke boede i Frederikshavn.

Pengene er i kommunen for små
eller bruges forkert, det er ikke til at forstå.

Håbet er stort men troen er lille
ønsker tiden ville stå stille

Beder en lille bøn om et bedre liv til vores børn
kære politikere åbn nu jeres øjne, for søren.

Der er så meget på spil
og for mig at se, så lidt der skal til.

Drop jeres matematik
for den viser ikke en brik.

Jeg græder videre hver dag
indtil vores børn får en ordentlig hverdag.

Jeg stemmer for bedre normeringer NU
hvad gør du?

Annie S.

København

De første 3 måneder i min datters nye vuggestue, var der slet ingen pædagoger på stuen. Hun går på en familiestue med i alt 18 børn, hvor vuggestue og børnehavebørn går sammen. Der var (verdens bedste) pædagogmedhjælper og to meget unge (tror de var 18 til 20 år) uerfarne vikarer, der passede børnene. Ofte oplever jeg at aflevere min nu 3-årige datter omkring kl. 8:45, hvor pædagogmedhjælperen er alene med alle 18 børn frem til kl. 9:30. Der er 4 helt små babyer blandt de 18 børn, der bl.a. skal puttes til lur.

Min datter har gået der i et år nu. Siden juni har der kun været en deltidspædagog (3,5 dage om ugen) på stuen og pædagogmedhjælperen (fuldtid) og en deltidspædagogmedhjælpervikar.

”..hvis alle forældre gik i strejke og holdt selvbetalt fri”

Jeg er så heldig, at jeg er selvvalgt hjemmegående og min datter er kun i børnehave 3 meget korte dage om ugen. Hun går der for at socialisere og få oplevelser, men det sker meget ofte, at jeg tager hende med hjem igen. Personalet er i top og gør alt hvad de kan, men for hulen hvor er det en absurd og ulogisk måde at behandle børn, personalet, ja i det hele taget mennesker på. Det bedste, der kunne ske, var, hvis alle forældre gik i strejke og holdt selvbetalt fri fra jobbet for at holde børnene hjemme, så kan politikerne se, hvor mange skatte kroner der IKKE kommer i kassen. Jeg kan ikke forsvare over for min datter at finde et job, få en indtægt og betale skat, sådan som forholdene er i institutionen nu.

Bliver det ikke bedre, så går der ihvertfald 3 år mere, før jeg igen kan/vil bidrage til samfundet. Og til den tid, bliver det et klart nej tak til folkeskolen, hvis den heller ikke er blevet forbedret. Min mand og jeg vil hellere leve på en sten og have en minimalt forbrug, for da at give vores datter en god og rolig dagligdag.

Mia A.

”Ingen spørger min datter om hun har haft en god ferie”

Greve

Jeg afleverer min datter efter en dejlig efterårsferie. Der er to voksne (en medhjælper og en vikar) til nogen-og-tyve børn. Der er ingen der har tid til at sige godmorgen, ingen spørger min datter om hun har haft en god ferie, der er ingen til at tage imod. Min datter sætter sig ved tegnebordet og vi siger farvel.

Om eftermiddagen (13.30) henter jeg hende igen. Hun sidder alene i sandkassen og giver mig en stor krammer, mens hun hvisker: “jeg har lavet lort”. Ildrød numse og grædende pige på vej hjem. Ingen til at sige farvel. En medhjælper og to vikarer til ca 50 børn.

Anne L.

”HUN HAVDE SKULLET TISSE I 3-4 TIMER”

En dag da jeg hentede min datter i børnehave spurgte pædagogen på min datters stue mig om ikke jeg ville blive med børnene et øjeblik. Hun skulle tisse, og sagde, at hun havde skullet tisse i 3-4 timer. Jeg kunne se i hendes ansigtsudtryk at det ikke var det fedeste at spørge om, men hun skulle jo bare virkelig tisse. Tænk at vi er der hvor en pædagog er alene på en stue, så hun ikke kan komme på toilettet i 4 timer.

Jeg sagde, at jeg selvfølgelig gerne ville kigge efter børnene mens hun ordnede sit. Børnene omringede mig og sultede efter min opmærksomhed - jeg tænker at de er blevet overset eftersom det har været så stresset en dag, at pædagogen ikke engang kunne komme på toilettet.

Tak til alle de dygtige pædagoger der hver dag gør deres bedste, på trods af helt urimelige rammer. Jeg håber at forældrebevægelsen bidrager til de forhold som både i, og vores børn fortjener

Anne-Sofie P.

”Tak til alle de dygtige pædagoger, der hver dag gør deres bedste, på trods af helt urimelige rammer”

Når man får børn får man, udover mere kærlighed end man troede var muligt, også en masse bekymringer. Min søn på 3 år går i børnehaven, og der er kommet endnu en bekymring til samlingen. Er kvaliteten af daginstitutionerne god nok? Jeg er gået på deltid, så jeg kan hente ham lidt før, men det får ikke den knugende fornemmelse i min mave til at gå væk.

Min bekymring startede for alvor til opstartssamtalen i børnehaven. Vi havde en aftale kl. 9.00 og kom i god tid. En pædagogstuderende var den eneste voksne på stuen. Hun var ved at lave ugler i pap med børnene, og var tydeligvis udfordret i at være alene med børnene. Hun håndterede det ved at være lidt skrap og kontant over for børnene. Vi begyndte også at lave en ugle. Vi spiste med kl. 9.00 og efter noget tid nævnte jeg, at vi havde en aftale. Vi har sygdom, så det kan desværre ikke blive i dag, fik jeg at vide. Jeg tænkte, at vi havde været virkelig uheldige og ramt en presset dag.

Min søn reagerede og begyndte at sige at han ikke ville i børnehaven. Løsningen blev, at han fik lov til at flytte stue, så han kom sammen med hans kammerat fra dagplejen. Efter hans opstart oplevede vi flere gange den pressede hverdag for pædagogerne. Det har udmøntet sig i flere ting. Vi har hentet ham flere gange med afføring i bleen. Vi har hentet ham i frostvej, hvor fingrene var røde og kolde, fordi han har gået uden vanter. Vi har hentet ham, hvor der var 16 grader og han gik og kogte i vinterstøvler og flyverdragt. Vi har hentet ham, hvor han har gået i støvler, der var 2 numre for store (ikke hans egne). I fredags da jeg hentede, kom jeg gående med mit datter i barnevognen. En pige hang på taget af et forholdsvis højt legetog og råbte hjerteskræende på hjælp. Der var ingen voksne på den side af bygningen og det ville tage noget tid, hvis jeg skulle have min datter op af barnevognen og med gennem børnehaven. Derfor kravlede jeg over hegnet, hjalp pigen ned og trøstede hende. Situationerne kan enkeltstående undskyldes, men samlet giver de et billede af en presset institution. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at når det er så svært at opfylde de basale behov, må det knibe med tid og overskud til trøst og hjælp til legerelationer.

Mette L.

Kolding

NU ER DET SIMPELTHEN BARE NOK...

Hvorfor hænger budgettet ikke sammen i Kolding kommune?! Og hvorfor skal det gå ud over børnene...? Der kan jo ikke forsvarligt fjernes flere voksne i børnehaven...

Pengene i Kolding kommune er helt forkert fordelt!? Design projekter mig her og der og alle vegne; kom endelig hertil for både at studere og bosætte jer med børn; Byen er klar med super fancy designer studie miljøer og masser af lækre byggegrunde..., i kan dog bare ikke være sikre på at jeres kommende børn kan få en plads i børnehaven, eller finde en voksen i børnehaven, (eller at skolen kan rumme flere børn - de sidder i barakker på dispensation på 3. år...) og hvis de finder en voksen i børnehaven, er det slet ikke sikkert de har tid til at hjælpe dem med de helt basale ting, eller har tid til et "godmorgen", for hvis der er sygdom/fødselsdag/bleskift (Surprise!!) er der ofte kun 1 voksen pr. 10-13 børn...

Held og lykke i fremtiden til nuboende og tilflyttere i de "lovende" rammer, siger jeg bare.

Og det var MOR! (til 3 stk, med 8 års mellemrum, fra yngste til ældste. Det er blevet meget værre med årene, og det er IKKE en skrøne, og det blir åbenbart værre endnu...)

Pengene SKAL tilbage til kerneområderne - TAK - Hvordan skal vi ellers kunne forsvare vores handlinger overfor disse forsvarsløse væsner i fremtiden - De er VORES ALLES ansvar og det er vores ansvar (dermed kommunen/staten) at de kommer godt fra start og får de samme muligheder for tid/ressourcer til indlæring som vi andre havde... Det grænser til omsorgssvigt!! Minimumsnumeringer?! (og Ja, det koster penge... Og de er godt givet ud, for ellers taber vi denne generation på gulvet!)

Var der nogen der sagde noget om konkurrencedygtige (børn) i fremtiden...

Ja selv jeg har fået nok nu, det er ganske enkelt KATASTROFALT!!!!

Louise F.

"SIDEN 1970'ERNE HAR VI UDVIKLET EN KULTUR, HVOR FORÆLDRE ER AFHÆNGIGE AF OFFENTLIG BØRNEPASNING. DET BETYDER, AT BØRN ER AFHÆNGIGE AF, AT VI PASSER GODT PÅ DEM, MENS FORÆLDRENE ER PÅ ARBEJDE. DET BETYDER, AT FORÆLDRE SKAL KUNNE GÅ TRYGT PÅ ARBEJDE, UDEN DÅRLIG SAMVITTIGHED OG UDEN AT BLIVE STRESSEDE OVER, OM DERES BØRN HAR DET GODT OG IKKE BLIVER OMSORGSSVIGTEDE, MENS DE ER VÆK"

"VI SER, AT BØRN DER IKKE MØDER TILSTRÆKKELIG STØTTE FRA VOKSNE, REAGERER MED PSYKISK UBALANCE. ENTEN TRÆKKER DE SIG IND I SIG SELV OG BLIVER INDELUKKEDE OG DEPRESSIVE, ELLER BLIVER UDAD-REAGERENDE OG ADFÆRDSFORSTYRREDE. DET ER NETOP DEN SLAGS, DER DIAGNOSTICERES I BØRNE-PSYKIATRIEN, OG BARNETS SYMPTOMER ELLER ADFÆRD GØRES TIL PROBLEMET"

"JO MINDRE BØRN ER, JO MERE HAR DE BRUG FOR VOKSNE, DER SKAL STØTTE DEM I AT REGULERE DERES FØLELSER. HVIS IKKE VI SIKRER KVALITETEN Gennem MINIMUMSNORMERINGER, KVALITETEN I PÆDAGOGUDDANNELSEN, EFTERUDDANNELSE OG SUPERVISION TIL PÆDAGOGERNE, ER VI MED TIL AT BEGÅ ET MASSIVT OFFENTLIGT OMSORGSSVIGT"

Susan Hart, Psykolog og forsker
Uddrag fra tale, national protest 22. Nov '19

Randers

Min datter på 4 går i en børnehave med en dejlig stor legeplads med plads til leg og sjov. Det store areal giver dog også visse udfordringer ift, at de voksne kan have overblik over børnene og deres leg.

I dag fik min mand og jeg og i særdeleshed også personalet en ordentlig forskrækkelse:

Min datter og hendes veninde kravlede over hegnet og forlod børnehaven. KUN fordi der ikke er nok voksne til at holde øje. Der skete dem heldigvis ikke noget. Men de var nået over én km væk fra børnehaven og havde gået ude på en forholdsvis befærdet vej.

Heldigvis mødte de en kvinde, der ringede til børnehaven, så de kom tilbage i god behold.

Det kunne have gået grueligt galt på så mange tidspunkter i deres lille "eventyr".

Katrine W.

Dagtilbudsloven § 7

§ 7 Dagtilbud skal fremme børns trivsel, læring, udvikling og dannelse gennem trygge og pædagogiske læringsmiljøer, hvor legen er grundlæggende, og hvor der tages udgangspunkt i et børneperspektiv.

"Minimumsnormering - mange flere hænder, så der' en voksen, som man kender"

København

Jeg oplever ansatte som brænder sammen grundet arbejdspress. Jeg oplever børn der mistrives mere og mere.

En medhjælper til 31 børn på legepladsen da jeg hentede min søn kl 15.15 torsdag eftermiddag, hvem skal trøste, tørre næser og numser? Hvem skal udvikle og støtte op socialt?

Liv J.

TAK

til alle jer modige
forældre, der er stået frem
og har gjort det muligt at
lave denne udgivelse.

Ingen børn i Danmark
skal opleve det omsorgs-
svigt, som jeres børn har
oplevet. Lovbundne ret-
tigheder til børns voksen-
kontakt i dagtilbud NU
- uanset institution eller
postnummer.

Et særskilt og stort tak til FOA
for at gøre tryk af hæftet muligt
med så kort varsel.

Layout af Celia Horsleben

Historier af forældre på
tværs af hele Danmark

Copyright © 2020
Forældrebevægelsen
#HvorErDerEnVoksen

OMSÆTTER TABELLEN

Når der tales normeringer, opstår en kompleks problemstilling – ingen kommuner laver denne opgørelse ens, hvilket gør det umuligt at skabe transparens! Forældre i Fredensborg har sammen med BUPL m.fl. udarbejdet en model, der netop skaber transparens.

Forældrebevægelsen #Hvorerderenvoksen mener, at denne metode med fordel kunne anvendes i alle kommuner.

Omsættertabelen kan give svar på, hvad den reelle normering er i den pågældende institution/kommune, som et grundlag at arbejde ud fra, når man skal indføre minimumsnormeringer i børnehøjde.

Hvordan?

Udregningen kræver relativt simple oplysninger:

- Antal årsværk pr. institution
- Antal indskrevne børn pr. institution (+ fremmøde procent for analyse dagen)
- Antal lukkedage pr. institution
- Kommunal fordelingsnøgle (det antal personaletimer den enkelte institution råder over pr. barn pr. uge)

Har man nem adgang til at indhente tallene, tager det mellem 30-60 minutter at lave udregningen for den enkelte institution.

For yderligere info, ”Normeringen i dagtilbud, Rapport fra arbejdsgruppe nedsat af Børne – og Skoleudvalget Juni 2020, Fredensborg Kommune.”

EKSEMPEL PÅ UDREGNING

	Timer pr. år	I pct.
Årnorm (52 uger x 37 timer)	1.924,0	
Sygdom (11 sygedage tal fra KL kend din Kommune) - korrigeret for refusion	-65,0	3,4%
Ferie og helligdage	-289,0	15,0%
Pauser	-75,0	
Omsorgs- og seniorfridage	-22,2	1,2%
Netto tid (den reelle tid personalet arbejder)	1.472,8	
Øvrige opgaver	313,5	16,3%
Øvrige opgaver med børnesamvær	101,0	
Tid med børn	1.159,3	60,3%
Eksempel med udgangspunkt i Frugthaven, 75 børn ekskl. Ledelse		
		Normering
Danmarks Statistiks opgørelse af normering		6,4
Tildelte personaletimer, 4,97 time pr. barn til 75 børn (enheder)	372,75	
Årsværk før reduktion af øvrige opgaver	10,1	
Årsværk kun børnetid	6,1	
Børn pr. voksen, børnetid		12,4
Børn pr. voksen korrigeret for lukkedage. Der er 11 lukkedage om året, hvor børnene ikke er i institution, svarende til at der er åbent i 95 pct. af de mulige åbningsdage		11,7
Reel normering. Børn pr. voksen korrigeret for børnefravær. Der er typisk et fravær på 12,5 pct. af de indskrevne børn.		10,3
Omregningsfaktor:		1,6

Noter til omsætter-tabel:

- 1.- Øvrige opgaver er de opgaver, der ligger ud over "Tid med børnene" jf. tidligere beskrevne fordeling af den pædagogiske tid på figur 2.3.1.
- 3.- Denne opgørelse er et eksempel taget fra Børnehusene Nivå for 2019.
- 4.- Der ligger flere decimaler bag beregningerne i tabellen, dvs. at der ved manuel gennemregning kan forekomme decimalafvigelse.

LAD OS FÅ EN RETVISENDE MÅDE AT OPGØRE NORMERINGER PÅ! KUN PÅ DEN MÅDE KAN VI FÅ SAMME BILLEDE AT TALE UD FRA. NÅR VI KENDER DE RIGTIGE TAL, KAN VI FÅ LAVET DE RIGTIGE LØSNINGER.

Table 2.3.3: Omsætter-tabel
fra "Rapport om normeringer i Fredensborg Kommune, 2020" s. 15

MINIMUMSNORMERINGER I BØRNEHØJDE - HVER DAG

LEG OG SAMVÆR

TID TIL:
OMSORG
NÆRVÆR
OG TRØST

RO OG TRYGHED

SYGDOM

PAUSER

ADMINISTRATIVE OPGAVER

KURSER MV.

I BØRNEHØJDE BETYDER, AT TIMER VÆK
FRA GULVET **IKKE** SKAL TÆLLES MED

”Mon dem der inde på Christiansborg
i virkeligheden forstår
at uanset hvad de foreslår
så blev fremtiden lavet i går”

- Uddrag fra sangen ”Kig mig i mine øjne” af
Fie Pilgaard (skrevet til Forældrebevægelsen)